

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení diplomantky:	Veronika Laurichová
Téma práce:	Právní postavení zakladatele svěřenského fondu
Rozsah práce:	170 220 znaků včetně mezer (dle prohlášení diplomantky – pozn. s ohledem na formát souboru vloženého do studijního informačního systému nebylo v možnostech vedoucího práce přezkoumat pravdivost tvrzení o počtu znaků)
Datum odevzdání práce:	14. 03. 2024 (elektr. podoba)
Jméno a příjmení vedoucího práce:	JUDr. Vít Lederer, Ph.D.

1. Stanovení cílů, metodika zpracování práce a aktuálnost tématu

Hned úvodem je třeba poukázat na skutečnost, že diplomantka si zvolila nelehké téma, jehož zpracování předpokládá důkladné poznání podstaty svěřenského právního institutu, který byl do českého právního řádu zaveden jako alternativní forma majetkového uspořádání. České právní prostředí se s tímto institutem stále ještě seznamuje. Zároveň se svěřenský fond stává předmětem zvyšující se poptávky praxe, která v něm objevuje především vysoký potenciál zajištění efektivní ochrany majetku při současném nastavení flexibilních podmínek nakládání s majetkem. Flexibilita správy svěřenského fondu je však v právní teorii i praxi vnímána různě, s čímž souvisí zejména otázka, jaké je právní postavení zakladatele a do jaké míry je zakladatel oprávněn ovlivňovat chod správy svěřenského fondu. Koncept nezávislého a odděleného vlastnictví importovaný z québecké právní úpravy činí ze svěřenského fondu naprostý právní unikát. Nabourává ovšem některé zažitě představy o pojetí tradičních právních institutů a pojmů. Přestože se česká právní úprava od québecké předlohy v některých ohledech odchýlila (viz zejména dodatečně zavedení povinné evidence svěřenských fondů), koncepčně právně ji odpovídá. To klade na diplomantku nemalé nároky z hlediska porozumění základních principů fungování svěřenského fondu. Zvláště proto, že v české právní nauce se lze setkat s názory, které se snaží institut svěřenského fondu odpoutat od jeho zákonem určené právní povahy a posunout ho k tradičním právním kategoriím. Orientace mezi odlišnými doktrinárními přístupy se pak pro diplomantku stává skutečně velice složitým úkolem a k tomu je zapotřebí při celkovém hodnocení práce přihlídnout.

Svěřenský fond získává čím dál větší oblibu v praxi. Je tudíž nutné vyřešit řadu otázek, které mají zásadní význam z hlediska jeho správného fungování a vůbec také z hlediska jeho platného vytvoření. Tento fakt jednoznačně podporuje aktuálnost zvoleného tématu a rovněž základní cíl, který si diplomantka vytyčila, tj. prozkoumat právní postavení zakladatele svěřenského fondu a analyzovat otázky, které jsou s jeho úlohou nejčastěji zmiňovány. Je zřejmé, že diplomantka se hodlá zaměřit na kruciólní otázku určení hranic autonomie vůle zakladatele ve vztahu k tomu, jaká práva si zakladatel může vyhradit ve statutu svěřenského fondu. Důležité je, že diplomantka si uvědomuje zásadní předpoklad pro vyřešení sporných otázek, když poukazuje na potřebu správného pochopení výchozí koncepce, kterou český zákonodárce pro svěřenský fond zvolil.

2. **Formální a systematické členění diplomové práce**

Text předkládané diplomové práce má logickou strukturu a je celkově přehledně a jasně členěn. Je respektováno předepsané členění pro odborný text, který začíná úvodem do problematiky, po němž následuje hlavní část rozdělená do devíti kapitol a závěr práce. Jádrem diplomové práce je podle obsahu na první pohled kapitola šestá a devátá, které se zaměřují výslovně na zakladatele svěřenského fondu. Nutno ale upozornit na to, že z hlediska vymezení právního postavení zakladatele jsou důležité i další kapitoly, zejména části týkající se vzniku a statutu svěřenského fondu. Byť diplomantka mohla bývala zvolit vhodnější systematiku, která by se bývala lépe slučovala se zvoleným tématem, není důvod se domnívat, že své téma vyčerpala pouze ve dvou kapitolách. Znovu je zapotřebí upozornit, že k jakékoli otázce týkající se svěřenského fondu je nutné přistupovat komplexně, tj. z pohledu institutu svěřenského fondu jako takového a všech jeho komponent. Kromě toho, velice rozsáhlá část devátá („Právní postavení zakladatele po vzniku svěřenského fondu“) zahrnuje téměř 30 stran textu a pokrývá důležitou problematiku (i z pohledu zakladatele) provádění změn statutu svěřenského fondu. To nic nemění na tom, že kapitoly o svěřenském správci a obmyšleném by nemusely stát jako samostatné celky, ale mohly by být vsunuty do jiných částí.

3. **Rozsah a úroveň použitých zdrojů a práce s nimi, bibliografické citace, poznámkový aparát**

Diplomantka použila ve své práci velký počet zdrojů. Lze vyzdvihnout, že zohlednila současnou relevantní literaturu a že pracovala s několika díly monografickými, jakož i s mnoha odbornými články. Zohlednila také nejnovější reakce, které se objevily v právní teorii v rámci diskuze o změně statutu svěřenského fondu. Diplomantka také poukázala na několik rozhodnutí českých soudů, které se touto otázkou již také zabývaly. Poznámkový aparát je rozsáhlý, citace odpovídají předepsané formě.

4. **Jazyková a stylistická úroveň. Formální úprava diplomové práce**

V práci jsem se nesetkal s podstatnými gramatickými chybami ani s větším počtem překlepů a také formální úprava textu práce je v zásadě dobrá. Co se týče stylistické úrovně práce, nemám k textu žádné výhrady. Text je čtivý. Diplomantka v zásadě prokázala správné používání právní terminologie. Osvědčila schopnost odborného právního psaní. Právní názvosloví je jí blízké a umí jej patřičně používat.

5. **Formulace vlastních závěrů, úvahy de lege ferenda**

Dokážu si představit, že by v práci mohlo být více vlastních závěrů diplomantky. Třebaže jde o velice náročné téma, mohla diplomantka být odváženější ve formulaci samostatných myšlenek. Mohla bývala k tématu přistupovat více analyticky a pokusit se více kriticky komentovat názory uvedené v právní doktríně. Ke škodě věci v předkládané diplomové práci absentuje rovněž adekvátní použití komparační metody. Nabízelo se především srovnání se vzorovou úpravou québeckého trustu / fiducie a zohlednění závěrů québecké právní nauky a judikatury. Nutno ovšem poznamenat, že diplomantka byla v tomto ohledu při výběru relevantních pramenů omezena jejich velice stíženou dostupností. Většina českých autorů zabývajících se svěřenskými fondy ostatně s quebeckou literaturou a judikaturou vůbec nepracuje, resp. poznatky čerpají nanejvýš ze sekundárních zdrojů.

6. **Celkové hodnocení práce. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě.**

Předloženou práci celkově hodnotím kladně. Diplomantka v předkládané diplomové práci prokázala, že je jí vybraná problematika blízká a že se v ní náležitě orientuje. Se svým vědeckým cílem se vypořádala a dané téma zpracovala způsobem odpovídajícím

stanoveným požadavkům. Lze konstatovat, že z hlediska rozsahu a kvalitativní analýzy předkládaná práce splňuje požadavky kladené na kvalifikační práce tohoto stupně. Osvědčuje schopnost samostatného tvůrčího přístupu diplomantky při zpracování zvoleného tématu. Práci proto doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením – *výborně*.

7. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Jakým způsobem může zakladatel dosáhnout toho, že se svěrenský fond nestane po čase rigidním právním uspořádáním? Jak lze zajistit, že správa svěrenského fondu bude flexibilní, tj. dokáže se v souladu s původním úmyslem zakladatele vždy přizpůsobit i neočekávaným budoucím okolnostem, aniž by bylo nutné měnit statut (např. v závislosti na budoucím chování obmyšleného, se kterým zakladatel nepočítal, resp. nedokázal si takové chování obmyšleného v době vzniku svěrenského fondu představit)?

V Praze dne 15. 05. 2024

JUDr. Vít Lederer, Ph.D.
vedoucí práce